हृषीकेशाय महते नमस्ते ऽनन्तमूर्तये ॥ २० ॥

वचस्युपरते ऽप्राप्य य एको मनसा सह ।

अनामरूपश्चिन्मात्रः सो ऽव्यान्नः सदसत्परः ॥ २१ ॥

यस्मिन्निदं यतश्चेदं तिष्ठत्यप्येति ज्ञायते ।

मृन्मयेष्विव मृज्जातिस्तस्मै ते ब्रह्मणे नमः ॥ २२ ॥

यं न स्पृशन्ति न विदुर्मनोबुद्धीन्द्रियासवः ।

अन्तर्बहिश्च विततं व्योमवत् तं नतो ऽस्म्यहं ॥ २३ ॥

देहेन्द्रियप्राणमनोधियो ऽमी यदंशविद्धाः प्रचरन्ति कर्मसु ।

नैवान्यदा लोहमिवाप्रतप्तं स्थानेषु तद्ब्रह्मपदेशमेति ॥ २४ ॥

ओं । नमो भगवते महापुरुषाय महानुभावाय महाविभूतिपतये सकलसात्वतपरिवृढनिकरकरकमलकुड्मलोपलालितचरणारविन्दयुगल परम परमेष्ठिन् नमस्ते ॥ २५ ॥

शुक उवाच ॥ भक्तायितां प्रपन्नाय विद्यामादिश्य नारदः ।

ययावङ्गिरसा साकं धाम स्वायंभुवं प्रभो ॥ २६ ॥

चित्रकेतुस्तु विद्यां तां यथा नारदभाषितां ।

धारयामास सप्ताहमब्भक्षः सुसमाहितः ॥ २७ ॥

ततश्च सप्तरात्रान्ते विद्यया धार्यमाणया ।

विद्याधराधिपत्यं स लेभे ऽप्रतिहतं नृप ॥ २८ ॥

ततः कतिपयाहोभिर्विद्ययेद्धमनोगतिः ।

जगाम देवदेवस्य शेषस्य चरणान्तिकं ॥ २९ ॥

मृणालगौरं शितिवाससं स्फुरत्किरीटकेयूरकटित्रकङ्कणं ।

प्रसन्नवक्त्रारुणलोचनं वृतं ददर्श सिद्धेश्वरमण्डलैः प्रभुं ॥ ३० ॥